

MIKKO MÄKELÄ KOKEE, ETTÄ ALUSKASVIT SOPIVAT HYVIN HÄNEN TILANSA PITKÄÄN VIJAKIERTOON JA PARANTAVAT MAAN RAKENNETTA. ALUSKASVI SOPII MELKEIN MILLAISELLE PELTOLOHKOLLE VAIN, MUTTA ENITEN HYÖTYÄ ALUSKASVEISTA ON VESISTÖJEN VARRELLA JA KALTEVILLA PELLOILLA.

Aluskasvit parantavat maan rakennetta

Mikko Mäkelä

Vihti

Viljojen siementuotanto, öljykasveja ja suojavyöhyke.

Peltoalaa n. 90 ha

Sukupolvenvaihdos vuonna 1994 ja on siitä asti hoitanut tilaa.

Mäkelän tila on mukana RaHa-hankkeessa ja sen isännällä Mikko Mäkelällä on kokemusta italian raiheinän viljelystä aluskasvina neljänä vuonna peräkkäin. Koe sijaitsee kaltevalla peltolohkolla, minkä vuoksi osa lohkoista on jätetty vuosittain kasvipeitteiseksi estämään eroosiota.

Aikaisempaa viljelykokemusta aluskasveista Mäkelällä ei ollut, mutta aihe oli kyllä tullut tutuksi alan lehdistä.

”Jotain oli tullut luettua lehdistä. Näin myöhemmin ajateltuna ihan hyvä homma kun nurmea ei enää ole kierrossa mukana”, Mäkelä toteaa aluskasvien viljelystä.

Aluskasvin viljelyn hyödyt ja haasteet

Mäkelän mukaan aluskasvin kylväminen ei teetä lisätöitä, jos se tehdään samaan aikaan pääkasvin kanssa. Myöskään puintia aluskasvi ei ole haitannut ja siksi Mäkelä näkee siementen oston ainoana kustannuksena.

Ainoana ongelma aluskasvien viljelyssä Mäkelän mielestä on yksivuotisten kasvien mahdollinen talvehtiminen, joka voi olla haitaksi isoilla pinta-aloilla. Italianraiheinä talvehti Mäkelän koelohkolla talvella 2012-2013.

”Minulla oli vain pieni koelohko, joten halusin nähdä mitä tapahtuu. Siksi lohkoa ei ruiskutettu kemiallisesti kun talvehtiminen huomattiin. Italianraiheinä kasvoi mättäinä, joista se levisi hyvin lohkolle. Raiheinä kasvoi paikoin jopa ohrakasvuston läpi”, Mäkelä kertoo.

Mäkelä muistuttaa, että tavanomaisilla tiloilla torjunta pysytään tekemään aluskasvin talvehtiessä eikä ongelmaa täten synny. Kemiallinen torjunta lisää kuitenkin kustannuksia.

Italianraiheinän lisäksi ensimmäisenä koevuotena aluskasviseoksissa oli myös valkoapilaa. Apila jätettiin seuraavina vuosina pois seoksesta, sillä apilan oletetaan lisäävän maahan typpeä, eikä suinkaan vähentävän sitä kokeen tarkoituksen mukaisesti. ”Kun lohkolla viljeltiin apilaa, en tehnyt rikkakasvitorjuntaa. Mielestäni siemenrikkoja esiintyi vähemmän”, Mäkelä muistelee.

”Aluskasvista on hyötyä, sillä se kerää vapautuvaa typpeä. Olen huomannut, että jos sato on hyvä, niin aluskasvi ei kasva kovin hyvin. Huonona satovuotena aluskasvi taas kasvaa hyvin, sillä pääkasvi on käyttänyt vähemmän ravinteita. Siksi tämä voisi olla hyvä menetelmä, sellainen ”win-win” -toimenpide: typpi pysyy maassa ja maan rakenne paranee. Tosin on vaikeaa mitata sitoutuneen typen määrää tai maanparannuksen arvoa, mutta mielestäni aluskasvi on halpa hinta maan rakenteen paranemisesta”, Mäkelä toteaa.

Tulevaisuutta ajatellen

Yllättävää Mäkelän mielestä oli, että muutoksen näkee jo lyhyellä aikavälillä. ”Pinta-maan rakenne on parantunut, sillä aluskasvi on tehnyt hyvää maan muokkauskerrokselle, joka ajetaan vain kerran joustopiikkiäkeellä ja sillä hyvä”, Mäkelä kertoo.

Mäkelä on investoinut uuteen kylvökoneeseen, jossa on siemenlaatikko. Hänellä on jo suunnitelmia ensi kasvukaudelle: ”Ajattelin kokeilla aluskasveja isommalle alalle. Varmaan samalle pellolle, jolla havaintokokeet olivat ja ehkä yhdelle pitkään kauralla olleelle lohkolle. Katsotaan kuinka innostun.”

Teksti: Linda Röman, Uudenmaan ELY-keskus

Kuvat: Jarkko Hovi

Taitto: Hanna Aho, Uudenmaan ELY-keskus

Lisätietoja:

Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus

www.ymparisto.fi/raha

MAA- JA VESITEKNIIKAN TUKI

**Vantaanjoen ja Helsingin seudun
vesiensuojeluyhdistys ry**

**Euroopan maaseudun
kehittämisen maatalousrahasto:
Eurooppa investoi maaseutualueisiin**

